

at udtale mig derhen, at han i ethvert Tilfælde ikke ved en anden Fordeling vilde kunne raade Bod paa, hvad der kunde ske af Prægravation ved Ansættelse af Naremaalet for Forsørgelsesrets Erhvervelse.

Jagerslev: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem har alt haat Ordet to Gange, men under Forudsætning af Thingets Samtykke skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Jagerslev: Jeg skal ikke fordybe mig i dette Spørgsmaal, men jeg vil kun bringe en Ting i Grindring, som jeg tillod mig at slaa paa i Gaar. Det er den, at Grundloven ifølge sin § 84 har gjort det til Statens Pligt, at udrede Fattighjælp. Naar man altsaa taler om en anden Fordeling og om en anden Maade, hvorved der kan bødes paa de Uligheder, som komme frem, kan der ogsaa tænkes paa at henvise dertil, lige saa godt som at vise hen til, hvad den ærede Minister slog paa, nemlig det absolute Fællesskab imellem Land og By. Det er ganske rigtigt, at jeg i Gaar har yttret mig imod en Bestemmelse, der sigtede til en Fordeling, af den Grund, at man i vor Lovgivning ikke har villet skabe Fællesskaber og altsaa fælles Udvikling for Land og By. Det, tror jeg, er det, hvorpaa det først kommer an, men jeg tør sige, at der alligevel kan tænkes en anden Fordeling, der kan blive fuldkommen fyldestgørende over for de overbebyrdede Kommuner.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Berg: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Hindenburg: Det er min Overbevisning, at der, hvis denne Sag overgives til et Udvalg paa 15 Medlemmer, ikke vil være nogen Forhaabning om, at den denne Gang vil komme ud som Lov. Det er muligt, at denne Forhaabning alligevel kan være svag, men dersom Udvalget bliver saa talrigt som foreslaaet, tror jeg, det med Sikkerhed kan forudses, at dets Forhandlinger ikke ville blive tilendbragte i denne Samling, eller i alt Fald først saa sent, at der ikke vil være nogen Sandsynlighed for, at Lovforslaget kan komme til at gienemgaa de fornødne Forhandlinger i Thingene. Jeg støtter mig i saa

Senseende paa de Erfaringer, der bleve gjort i Fjor. Den Gang blev der nemlig nedsat et Udvalg paa 15 Medlemmer, hvilket Udvalg arbejdede med megen Ufortrødenhed. Forhandlingerne i Udvalget vare meget behagelige, da de Meningsforskjelligheder, som ellers her i Salen gjøres sig gjældende, ikke kom synderlig frem, og i det Hele taget vare Forholdene saa gunstige som muligt for Udvalgets Arbejder. Det ærede Medlem, der nu stillede Forslag om et Udvalg paa 15 Medlemmer, var Formand for Udvalget i Fjor og lebede efter mit Skjøn Forhandlingerne med en stor Grad af Dugtighed og Iver; ethvert Medlem arbejdede efter bedste Ene; men ikke desto mindre viste det sig, at det næsten aldrig var muligt at faa de 15 Medlemmer samlede paa een Gang. Jeg tror ikke, at de 15 Medlemmer en eneste Gang vare samlede under Udvalgets Forhandlinger; enten havde den Ene eller den Anden Forhindringer, hvilket fremkom som en naturlig Følge af de mange betydelige Udvalg, der bleve nedsatte i forrige Samling, og det synes jo, efter Forhandlingernes hurtige Gang i indeværende Samling, at lignende Forhold kunne ventes at ville finde Sted her i Aar. Naar der altsaa fra Udvalgets Side i Fjor blev gjort, hvad der kunde gøres, og naar der ingen anden Grund kan paavises til, at det dog ikke tilendbragte sine Arbejder, tror jeg det er berettiget at sige, at det ene og alene var Udvalgets Talrigheid, som foranledigede, at Arbejdet ikke skred frem. Jeg skal yderligere tilføje, at en Grund, som undertiden er bleven anført for Sagens langsomme Gang, nemlig den Uoverensstemmelse i Anskuelsen, der fandt Sted mellem dette Things Flertal og Ministeriet, ikke kunde gøres gjældende med Hensyn til denne Sags Behandling i Udvalget; thi dette kom ikke saa vidt, at det en eneste Gang konfererede med Ministeren. Der fandt en Iste Behandling Sted og derefter en 2den Behandling, men denne var for saa vidt foreløbig, som kun Grundprinciperne kom frem til Drøftelse, hvormod den præcise Afstemning ikke fandt Sted; Sagen kom altsaa ikke saa vidt, den blev ikke saa moden, at der med Frugt kunde pleies Forhandling med Ministeren. Naar det altsaa om Forholdet ikke kan siges, at en Uoverensstemmelse mellem Udvalgets Medlemmer og Ministeren har udøvet nogen Indflydelse paa Sagens Afgjørelse, og naar tillige saavel Udvalgets Formand som dets enkelte Medlemmer have gjort alt Deres for at fremme Arbejdet, tror jeg, at det med fuldstændig Bestemthed kan siges, at det ene og alene er Udvalgets Talrigheid, der har bevirket, at Sagen er skreden saa langsomt frem. Jeg skal tillade mig at foreslaa Medsættelsen af et Udvalg paa 9 Medlemmer. For saa vidt der som Grund til Nedsættelsen af et stort Udvalg skulde blive anført, at Sagen derved vilde blive behandlet saa grundig som mulig, tror jeg ikke dette. Det er netop et Argument, som taler for et mindre Ud-